

2. Itt jól ismerik házanként, / Mint menedéket az Istent,
Mert a királyok egybegyűltek, / És ők sereggel előjöttek;
Erősen megszállották, / Hogy bevegység, elszánták.
De ottan megrettenének, / Megfutamodni kezdének,
Város mellől elállanak, / Nagy rettegve szaladának.
3. Nagy félelme lőn azoknak, / Mint gyermekszülő asszonynak,
És mint a hajó a szélvészben, / Ha napkeleti szél fúj szörnyen.
Ezt mi szemünkkel látjuk, / Mint azelőtt hallottuk,
Városában az Istennek, / Melyet őneki szenteltek,
Mit magának foglalt Isten, / Hogy néki szolgáljon minden.
4. Mit megerősített Isten, / Hogy romlása ne lehessen.
Nézünk itt te kegyességedre / Szent templomodnak közepette.
Dicsőséges szent neved / Mind e földre kiterjed;
Ekképp a te dicséreted / Nagy messzire kiterjeszted;
Jobbod teljes igazsággal, / Mindenben irgalmassággal.
5. Örül a Sionnak hegyi / És a Júdának leányi,
Te igaz ítéleteiden / Szíve szerint örvendez minden.
A Siont járjátok meg, / Tornyait lássátok meg,
Mert igaz és hű az Isten, / Ki minket minden időben
Megtart, vezérli éltünket, / Mindhalálíg őriz minket.

„ Jóságodról elmélkedünk templomodban, ó, Isten... Bizony, itt van Isten, a mi Istenünk örökkön-örökké, ő vezet minket mindhalálíg. (Zsolt 48,10.15)